

Χριστιανών η προστάτις

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένας άνθρωπος, ονομαζόμενος Ιωάννης, νικήθη-κε από το διάβολο και έγινε κλέφτης. Έγινε καπετά-νιος σε εκατό κλέφτες. Είχε, όμως, πολλή ευλάβεια στη Θεοτόκο και, κάθε πρωί και βράδυ, έλεγε τους «Χαιρετισμούς» της Παναγίας. Θέλοντας ο Πανάγα-θος Θεός να τον σώσει για την ευλάβεια που είχε στην Παναγία, έστειλε έναν Άγιο ασκητή. Όταν τον είδαν οι κλέφτες, τον έπιασαν. Τους είπε, λοιπόν, ο ασκητής:

- Σας παρακαλώ να με πάτε στον καπετάνιο σας, γιατί έχω να σας πω λόγο για το καλό σας.

Τον πήγαν στον καπετάνιο και του είπε:

- Φώναξέ μου όλα τα παλικάρια να έρθουν να σας πω ένα λόγο.

Τους φώναξε ο καπετάνιος και πήγαν.

Είπε ο ασκητής:

- Δεν έχεις άλλον;

-Έχω, είπε, ένα μάγαιρα.

- Φώναξέ τον να έρθει.

Όταν ήλθε ο μάγαιρας δεν μπορούσε να δει κατά-ματα τον ασκητή, αλλά γύρισε το πρόσωπό του σε άλλο μέρος.

Τότε, είπε ο ασκητής στο μάγαιρα:

- Εις το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, σε προστάζω να μου πεις ποιός είσαι και τί κάνεις εδώ που κάθεσαι.
- Εγώ είμαι ψεύτης, αποκρίθηκε ο μάγαιρας, και πάντοτε ψέματα λέω. Αλλά τώρα, επειδή με έδεσες με το όνομα του Χριστού, δεν μπορώ παρά να πω την αλήθεια. Εγώ, λοιπόν, είμαι διάβολος και με έστειλε ο μεγαλύτερος μου να δουλεύω σε τούτον τον καπετάνιο και να παραφυλάω να τον βρω, καμιά μέρα, που να μη διαβάσει τους Χαιρετισμούς της Παναγίας και να τον βάλω στην κόλαση. Και έχω τώρα δεκατέσσερα χρόνια που τον παραφυλάω και δε βρήκα μία μέρα που να μη διαβάζει το «Άγγελος πρωτοστάτης».
- Σε προστάζω στο όνομα της Αγίας Τριάδος, είπε ο ασκητής, να γίνεις άφαντος και να μην ξαναπειράξεις τους Χριστιανούς.

Κι αμέσως έγινε άφαντος ο διάβολος σαν καπνός. Και δίδαξε ο ασκητής τους κλέφτες και άλλοι έγιναν καλόγεροι, άλλοι παντρεύτηκαν και έκαμαν καλά έργα και σώθηκαν. Γι' αυτό σας συμβουλεύω όλους, άνδρες και γυναίκες να μάθετε το «Άγγελος πρωτο-στάτης» και να το λέτε στην προσευχή σας» (Αγ. Κο-σμάς ο Αιτωλός).

Η Ορθόδοξη Εκκλησία τίμησε και τιμά την Πανα-γία πάνω από όλους τους Αγίους. Οι ύμνοι την ονο-μάζουν πολυτιμότερη και ενδοξότερη από τις αγγελικές δυνάμεις. Οι άνθρωποι της αφιέρωσαν Ακο-λουθίες, που παρακαλούν για τη μεσιτεία της κι ευχαριστούν για τη βοήθειά της. Παντού ναοί αφιερωμένοι στο όνομά της. Αναρίθμητες οι εικόνες που ζωγραφί-στηκαν για χάρη της, τα επίθετα που τη στόλισαν, οι θρύλοι και οι παραδόσεις που διηγούνται γι' αυτήν. Στάθηκε πηγή έμπνευσης για αμέτρητους καλλιτέχνες σε όλες τις εποχές. Για τους Χριστιανούς, η Παναγία είναι το πιο αγαπημένο πρόσωπο. Το όνομά της ανε-βαίνει αυθόρμητα στα χείλη μας κι έχει μια θέση στο εικονοστάσι, στις προσευχές και

στην καρδιά μας.

«Παρηγορήτρια» την ονόμασαν αιώνες. Με αυτήν τη μητρική ιδιότητα στέκει πάνω από τον πόνο και σκύβει με άπειρη στοργή. Είναι «των θλιβομένων η χαρά», καθώς λέει και το τροπάριο του Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνα. Αυτό το μυστικό το γνώρισε μέσα στο δύ-σκολο διάβα του ο άνθρωπος και, σε κάθε δύσκολη στιγμή του, στέκεται να την επικαλεστεί: «Αντιλαβού μου και ρύσαι των αιωνίων βασάνων».

(Αγγέλου Γκούνη, Θεολόγου, Πολλές οι ιστορίες μία η Αλήθεια, εκδ. Κέντρου Νεότητας Ι. Μ. Λευκάδος και Ιθάκης, Λευκάδα 2011, σ. 127-129)